

de allerfattigste, fortsætter med at være de allerfattigste og får af dette tilskud det mindste beløb overhovedet.

I Berlingske Tidende den 9. november udtalte De Konservatives finansordfører, fru Gitte Seeberg, at hun godt ville vedstå, at det ikke nødvendigvis er de fattigste pensionister, der får mest glæde af ældrechecken. Det var dog en indrømmelse, der ville noget.

Kl. 16.10

Der er mange folkepensionister, som er økonomisk dårligt stillede, og der skal gøres noget for dem økonomisk, det er vi helt enige i, både vedrørende praktisk hjælp og pleje. Men dette forslag, som dels er en engangsforetelse og dels ikke løser nogen som helst problemer fremover, er en slags narresut, og vi sætter store spørgsmålstegn ved det her forslag. Vi ser på det her forslag som en krydsning mellem populisme og en panikløsning.

Kristeligt Folkeparti mener, at vi hellere skulle give de ældre en varig økonomiforbedring i stedet for dette julegavegiveri. Man burde hellere levere en holdbar ældrepakke.

Ældrechecken er ingen god løsning for de ældre, som må klare sig med pension og ATP. De får ingen glæde af checken, samtidig med at pensionister med formue på måske over ½ mio. kr. gør. Det hænger simpelt hen ikke sammen, det er ikke de økonomisk allerdårligst stillede, som får glæde af den her check.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at de økonomisk svageste ældre skal have en økonomisk håndsrækning, men det skal ske ved en reel, en permanent løsning, så de ældre ikke fra år til år skal være afhængige af, om V, K og Dansk Folkeparti er i gavehumør.

Kristeligt Folkepartis forslag er, at regeringen hurtigst muligt kommer i gang med en skattereform, der generelt forbedrer økonomien også for de dårligst stillede ældre. De dårligst stillede ældres forhold skal forbedres ikke blot for 1 år med en engangsgave, men vedvarende, og det vil Kristeligt Folkeparti gerne medvirke til.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for de forskellige indlæg. Jeg kan jo konstatere, at der i hvert fald er støtte til forslaget, om end der var nogle, der havde

visse indvendinger. Der blev også stillet forslag om at lave en anden afgrænsning end den, der nu er valgt i lovforslaget.

Men på et tidspunkt er det jo sådan, at man må trække i snorene og træffe en beslutning om, hvilken gruppe det er, der skal være omfattet af et sådant forslag. Den kunne godt have set anderledes ud, men nu er det én gang endt der, hvor det er endt.

Jeg kan ikke genkende forslaget i udsagnene fra de ordførere, der har udtalt, at det skulle være uretfærdigt eller andet. For det drejer sig om personer, der har været på arbejdsmarkedet i en tid, hvor der ikke blev udbetalt ATP eller anden arbejdsmarkedspension, om mennesker, der ikke har haft stor tilknytning til arbejdsmarkedet af den ene eller anden grund, fordi man har været hjemmegående husmor, eller fordi man har været handicappet. Så jeg synes faktisk, at vi er endt et godt sted, og jeg er derfor også glad for, at der er opbakning til forslaget.

Der har været en del diskussion om, hvem der egentlig er omfattet af den her ydelse. Det drejer sig om 125.000 personer, 121.000 bosiddende i Danmark og 4.000 bosiddende uden for Danmark i EØS-landene. Og det er ikke folk på den spanske solkyst eller på den franske riviera, det er typisk mennesker, der har taget arbejde i Norge eller i Sverige. Det er selvfølgelig et skøn, men det er, hvad vi regner med at fordelingen vil ende med.

Men alt i alt siger jeg tak for tilslutningen, og de udestående, der så i øvrigt måtte være, er jeg indstillet på, at vi behandler positivt og konstruktivt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.